

Выходять у Львові
ше два (крѣмъ недѣль и
св. кат. святя) с 5-ой го-
динѣ по полудни.

Администрація кбѣ
5 уллиця Чаряецкого

Редакція ул. Фран-
цискаго ч. 10, дворѣ 10.

Писма приймають ся
тільки франковані.

Редакція не несе
відповідальності за
вміст не авторських

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“

Администрація у Львові
ул. Администрація „Газеты
Львовской“ и ул. п. к. Ста-
ростянахъ на провінція:
на цѣлый рѣкъ 2 ар. 40 к.
на пѣтъ року 1 ар. 20 к.
на чверть року . . . 60 к.
мѣсячно . . . 30 к.
Полноное члѣно 1 кр.

За почтовое пере-
сылкою:
на цѣлый рѣкъ 5 ар. 40 к.
на пѣтъ року 2 ар. 70 к.
на чверть року 1 ар. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Полноное члѣно 3 кр.

Ч. 243 | Нинѣ: | Анастас. им. | Андрея | Четверъ 29 жовтня (10 листоп.) 1892. | Выходъ понедѣльн. 7 г. 1 м.; среда 4 г. 28 м. | Баром. 775 герм. + 42° + 0.4. | РОКЪ П.

Рада державна.

Въ доповненію до справозданя зъ першо-
го засѣданя Палаты послѣвъ подаемо ще отсей
важнѣйшія справи:

Пос. Пленеръ ингерпелювавъ прави-
тельство въ справѣ розвязаня рады громад-
ской въ Ліберци и пытавъ, чи правительство
годить ся на то, а вѣдтакъ жадавъ точно озна-
ченыхъ причинъ, задля якихъ прагске На-
мѣстничество выдало декретъ, розвязуючій ту
раду. — Пос. Барайтеръ поставивъ нагла-
че внесеня, щобы згаданный декретъ заразъ
вѣдкликано. — Пос. Гогенвартъ интерпе-
лювавъ министерство просвѣты въ справѣ роз-
порядженя вѣденской рады школьной зака-
зуючюю католицкимъ дѣтемъ въ школь, коли
хрестяты ся, выговорювати въ голосъ слова:
Во имя Отца и Сына и т. д. — Пос. Фуксъ
предложивъ внесеня зъ проектомъ закона о вы-
нагороджуваню школь, повстаючихъ черезъ
забиваня звѣрять занедужавшихъ на
заразу пыкову и ратичну.

Президентъ кабинету, гр. Таффе, вѣдпо-
вѣвши на колѣка интерпеляціи заявивъ, що
вѣдповѣсть на интерпеляцію Пленера якъ
найскорше т. е., скоро буде зовсѣмъ певно,
що противъ декрету Намѣстничества въ Празѣ
не внесеня рекурсу и скоро буде мати въ ру-
кахъ дотычні акты. Впрочемъ — казавъ —
мусить то назначити, що декретъ Намѣстни-
чества не бувъ вымѣреный анѣ противъ автоно-
мїи громады, анѣ противъ нѣмецкого харак-
теру мѣста Ліберца.

На то сказавъ пос. Барайтеръ, що
то ще не позбавляе характеру наглости его
внесеня, а вѣдтакъ розводивъ ся широко о
вѣрцевомъ веданю справъ громадскихъ бур

містромъ Шикеромъ въ Ліберци. Пос. Праде
доказувавъ, що згаданный декретъ есть лишъ
наслѣдкомъ тайныхъ интригъ и що намѣст-
никъ переступивъ свою власть. — Пос. Ен-
гель (Молодочехъ) пригадавъ Нѣмцямъ, що
коли розходило ся колѣсо о его внесеня въ
подѣбной справѣ, то они голосовали безвзгляд-
но противъ него. Молодочехи будутъ одна-
кожь голосувати теперь за наглостію внесеня,
хочъ бы лишъ длятого, щобы була нагода по-
говорити о томъ, якъ то гнетуть Нѣмцѣ Че-
хѣвъ въ Ліберци. — Пленеръ жалувавъ ся
на Нѣмцѣвъ въ Ліберци, що они ведутъ бор-
бу противъ нѣмецкихъ либералѣвъ и проводи-
ръвъ чеськихъ Нѣмцѣвъ. Мимо того буде
вѣднѣ объективно и справедливо судити о
декретѣ, вымѣреномъ противъ Ліберчанъ.
Розвязане репрезентаціи мѣста есть такъ важ-
нымъ крокомъ, що wymagaе докладного умо-
тованя, а того нема въ декретѣ намѣстни-
чества, котрый збувае все загальниками. Що до
внесеня Барайтера, то сполучена лѣвица не
може его підпирати; вѣднѣ сумнѣвае ся такожъ,
чи знайде ся въ Палатѣ болѣшность для того
внесеня, а колибъ не знайшла ся, то бувъ
бы то вердиктъ въ користь декрету Намѣст-
ничества.

Пос. Пернерсторферъ доказувавъ,
що правительство може и безъ рекурсу роз-
слѣдити сю справу; п. президентъ кабинету
повиненъ бувъ заразъ завѣзвати Намѣстника
до Вѣднѣ и потягнути его до отвѣчальности.
Розвязавемъ корпораціи автономичныхъ при-
кладае ся тобѣрѣ до свободы горожанской,
а противъ того треба заразъ и рѣшучо голосъ
піднести. Бесѣдникъ заявивъ ся за внесенемъ
Барайтера.

Президентъ министровъ гр. Таффе вы-
ступивши другій разъ въ сѣи справѣ сказавъ,
що не годить ся нападати на тыхъ, котри

суть неприсутній. Можна казати, що декретъ
есть несправедливый, незаконный, але не
можно говорити, що декреты выдано зъ лег-
кодущностію, зъ брутальностію. Оденъ зъ
передбесѣдниковъ сказавъ, що министеръ справъ
внутрѣшнихъ повиненъ бы зъ своего обовязку
знести декретъ. Пытаю ся — казавъ гр. Таффе
— чи мавъ бы я право до того. Въ такѣмъ
случаю выступивъ бы я яко автократъ. Пѣ-
сля статута громада може внести рекурсъ, але
позаякъ рекурсъ не мае силы вѣдрачаючюю, то
въ наслѣдокъ розвязаня рады мѣской деякі
особы набули певныхъ правъ. Тыхъ правъ не
можу усунути, хочъ бы менѣ не подобалось
мотивы Намѣстника. Не могу зъ горы ска-
зати: вѣдкликаю рекурсъ; мушу пѣзнати моти-
вы декрету и рекурсу.

По промовахъ послѣвъ: Прадога, Люе-
гера, Пленера, Штайнвендера и Гавка вѣд-
кинула Палата 144 голосами противъ 58 впе-
сеня Барайтера и на томъ закончено засѣдане.

На вчерашномъ засѣданю Палаты по-
слѣвъ ухвалено на наглаче внесеня пос.
Штайнвендера, щобы комісія для закона
правосого предложила свои внесеня на пов-
номъ засѣданю Палаты до чотирнацять двѣвъ.
На внесеня пос. Кайзера ухвалено, щобы спра-
воздане о заведеню непосредныхъ выборовъ
въ громадахъ сѣльскихъ було предложено до
чотирохъ недѣль. — Пос. Шлезингеръ
интерпелювавъ министра справедливости въ
справѣ уживаня арештантовъ до робѣтъ поза
мурами вязницъ — Пос. Цалингеръ ин-
терпелювавъ министра краевой обороны въ
справѣ смѣшваня обовязковъ религіонныхъ
войскамъ краевой обороны въ недѣль и святя.

Дальше вела ся дискусія надъ справою
каналу межы Дунаемъ а Одрою. Въ сѣи справѣ
премавивъ лишъ референтъ Просковецъ.

8)

Золота доля.

Оповѣдане.

Зъ польского. — Маріи Родзевичъны.

(Дальше.)

Вечѣръ у постѣ довий, якъ вѣчность;
отже стали розмаляти. На дворѣ зъ оловя-
ныхъ хмаръ выпала снѣжна метелица и стала
пукати до вѣконъ, якъ бы говорила: „Не
чуете мене, то хочъ послушайте!“

Павло глянувъ зъ вѣдъ лоба и мимоволь
усмѣхнувъ ся.

— Боже, Боже! — подумавъ собѣ —
що сказавъ бы Семень, коли бы его якій духъ
принѣсъ наразъ тутъ компаномъ. Ой! бувъ бы
въ робѣтъ сукатыи костуръ, бувъ бы!

Наразъ Маринка оглянула ся довокола,
зыркнула на Жужеля и зъ песточами дити-
ны, котра хоче собѣ зыскати ласку и упро-
сити о мовчане острого свѣдка, вѣдовалась:

— Павле, чога вы такъ сидите тихо?
Скажѣть, що у васъ на думцѣ? Може що
веселе?

— Нѣ, не веселе. Я думавъ, що въ такую
ночь лишъ опирамъ волочати ся, бо азъ жи-
выхъ то й голодный вѣкъ не вѣдваживъ бы
ся выйти!

— А вы бачили коли опира?

— Бачивъ два разы — вѣдповѣвъ спокійно.

— Не може бути! — крикнувъ Аль-
ханъ. — Скажи, якъ же то було? Ты дуже
налякавъ ся? Бѣлый бувъ, чи чорный?

— Скажѣть, скажѣть! — просила Ма-
ринка, а еѣ очи блестяли страхомъ и цѣка-
востію.

— И стара Парашка вѣдвернула на хви-
лю очи вѣдъ куделѣ и кивнула головою такъ,
мовь бы просила.

— То було въ нѣмецкихъ горахъ — за-
чавъ Павло помалу. — Я працювавъ тамъ въ
копальни глубоко пѣдъ землею. Страшный то
край и дикий! Повно въ нѣмъ пропадетъ,
скель и чорныхъ смерекъ по розлучинахъ.
Одною ночи вертало насъ трехъ зъ близкого
мѣстечка на роботу до копальни и мы зблуд-
дили въ дорѣвъ. Шукаючи за слѣдомъ, зай-
шли мы въ такой кутъ, що нѣ назадъ, нѣ
вперѣдъ. Кричимо, стрѣляемо зъ револьве-
ровъ, нѣчо не помагас; треба ждати ажъ до
рана. Отже кладемо ся пѣдъ зваленою сосною
и спимо якъ забиті.

— Певно були вы пѣви по гулявцѣ! —
замѣтивъ Альханъ.

— Розумѣя ся! — вѣдповѣвъ Павло,
але вѣднѣ думавъ про що иншого. — Не знаю,
якъ довго я спавъ, ажъ чую: хтось сѣпае
мене за рукавъ; я збудивъ ся. Дивлю ся:
товаришъ мой стоитъ надъ мною, блѣдый, якъ
трупъ, сѣче зубами и показуе щось пальцемъ.

— Бачишь? — шепче.

— Бачу — кажу я.

На скеляхъ, далеко передъ нами, пѣд-
няла ся така яснѣсть, якъ вѣдъ тыхъ огни-
ковъ, що то осенью горять на мочарахъ; а се-
редъ той ясности щось велике рушася, якъ
жива скеля.

— Хтось иде — кажу — и свѣтло па-
лить; певно вуглярѣ. Ану, гукну.

Нѣмецъ скопивъ мене за горло.

— Мовчи! — каже — анѣ не рушь ся.
Мы зайшли въ околицю, котру стережуть
духи, бо тутъ живе царъ гѣръ. То вѣднѣ хо-
дить. Якъ насъ побачить, то вѣв. Мовчи!

Мурашки пѣшли менѣ поза плечима, я
видививъ ся въ ту сторону и замовкъ.

— Бачишь? — пытае зновъ товаришъ —
бачишь его?

А я бачу: зъ ясности выходить страхо-
пудъ немѣвъ у чернѣомъ каптурѣ; за палицю
мае цѣлу смереку, вырвану зъ корѣнемъ; на
головѣ несе лѣхтарню, нѣбы корону, а она
свѣтитъ скрѣвъ, по всѣхъ пропастьяхъ, ажъ до
насъ. Мы пѣдъ сосною тремтимо. Вѣднѣ шо
крокъ нахилася ся, бере въ жменю снѣгу; а
якъ подуе на него, то снѣгъ горить огнемъ
та шипить, якъ замовкла лѣвка. Самъ уже
вѣдзывае ся: то шипить, якъ вѣрлята по вѣв-
здахъ; то смѣе ся, якъ грѣмъ; то сѣпае не-
людску пѣсеню, а ему вторують гукомъ пото-
ки, шумлять смереки и вѣтеръ, котрый не
анати звѣдки взявъ ся и трясъ небомъ та землею.

Послы Яворскій и Пиніньскій ин-терпелювали міністра справедливости въ справѣ зарядженъ що до поступованя председателя при головныхъ розправахъ судовыхъ. Пос. Люеґеръ и антисемиты ин-терпелювали що до заказа хрестити ся християнскимъ дѣтемъ въ школахъ и жадали, чтобы въ школахъ водѣлювано християнскій дѣти водъ нехристиянскихъ. — Слѣдующе засѣданя водбуде ся въ пятницу.

Зъ рускихъ товариствъ.

На послѣднемъ засѣданю выдѣлу товариства „Просвѣты“ полагоджено мѣжь иншими отей важнѣйшій справы:

1. Дотычно жаданя, высказаного въ повѣта рогатиньского, чтобы выдати рускій друки-формуляръ для касъ Райфайзена, комісія, выбрана выдѣломъ для розслѣдженя той справы, орекла, що не бачить потребности того. Насампередъ самі формуляръ безъ водповѣдного поясненя и поученя въ книжочкѣ не мали бы значѣня, а по друге, „Просвѣта“ уже вказала способъ засновуваня и веденя касъ позычковыхъ, котрый показавъ ся практичнымъ. Кожда каса, абы вела ся добре, потребуе людей здобныхъ занятисъ веденемъ еѣ; де суть такій люде, тамъ добре йдутъ теперѣшній касы, дежь нема людей, тамъ нѣ теперѣшній касы, нѣ касы Райфайзена не будутъ розвивати ся. Впрочомъ попередъ треба бы систему Райфайзена пояснити въ часописяхъ и въ новомъ выданю книжочки „Просвѣты“ на темать касъ позычковыхъ, — а при томъ буде можна деяку практичну сторону системы Райфайзена примѣнити до теперѣшного способу закладаня и веденя касъ по нашихъ громадахъ.

2. Ухвалено воднести ся ще й письменно водъ выдѣлу до п. Григорія Величка, учителя въ мужеской семинари лѣвовской, въ запытанемъ: чи выготовить етнографичну карту Руси-Украины до нового року 1893-ого.

3. Выдѣлъ принявъ до вѣдомости, шо иллюстрированный „Календаръ Просвѣты“ разомъ зъ послѣдною за сей рокъ книжочкою „Прохолеру“ уже розсылае ся членамъ товариства, котры заплатили вкладки за рокъ 1892, а такожъ выимково тымъ, котры зложили вкладки за рокъ 1891-ий, бо вкладки за рокъ 1892 можуть ще заплатити до кѣнца сего року.

4. Выдѣлъ принявъ водъ своихъ делегованныхъ членѣвъ до вѣдомости и одобравъ услѣвья, подъ якими переведено угоду найму нового льокала для помѣщеня „Просвѣты“ (и „Руской Бесѣды“) водъ дня 1 сѣчня 1893 р. въ каменици вдовичо-сирѣтского фонда на

першомъ поверсѣ, при улици Вѣрменской ч. 2, напротивъ „Народной Торговлѣ“. Помѣщене „Просвѣты“ (и „Бесѣды“) буде тамъ просторнѣйше. Въ дотеперѣшномъ льокалі стало вже такъ тѣсно, що годѣ було дальше порядкувати библіотеку, котра сильно збѣльшилася щедрымъ записомъ бл. п. Евзевія Грушкевича и дарами другихъ патриѣтовъ.

5. Въ справѣ письмъ до урядѣвъ и судѣвъ, то рѣчь ся належитъ до политичного товариства, и 6. принято новыхъ членѣвъ до товариства и дары до библіотеки и архиву.

Дня 6 с. м. водбули ся загальнї зборы академичного товариства „Ватра“. Зборы водкрывъ голова товариства Иванъ Франчукъ бесѣдою, въ котрой представивъ розвѣй товариства въ минушомъ роцѣ. Товариство розвивае ся красно, бо числить уже 54 членѣвъ и тѣшитъ ся заинтересованемъ ширшихъ кругѣвъ. Матеріально не могло ще оно доси удержатисъ своими силами; подпомагали его товариства „Просвѣта“ и „Бесѣда“ мѣсячною квотою по 10 и 5 зр., Выс. Соймъ квотою 100 зр. рѣчно, а инші добродѣѣ добровольными датками. Всѣмъ добродѣямъ товариства зложивъ голова прилюдно подяку.

Водтакъ приступлено до читаня справозданъ. Приходу було минушого року 450 93¹/₂ зр., розходу 388-58 зр. Межи приходами головну позицію займають подмоги и добровольнї датки въ квотѣ 335 зр. На часописи и книжки выдано понадъ 90 зр. Станъ касы 62-35¹/₂ зр.

Библіотека товариства складае ся зъ 303 дѣлъ въ 336 томахъ, мѣжь тыми новыи Conversations-Lexikon Маера, всѣ творы Гетого, Шиллера, Спенсера и т. д. До збѣльшеня библіотеки головно причинили ся Хв. товариство имени Шевченка и редакція „Дѣла“ своими дарами. — Часописей мало товариство 31.

Комісії провѣрочнї высказали повне признане для дѣловодцѣвъ товариства, а зборы удѣлили уступающему выдѣлову абсолюторію черезъ аклямяцію.

Одѣла приступлено до выбору выдѣлу. Головою выбрано тов. Ивана Копача (студ. филозофїи), заступникомъ головы т. Остапа Макарушку (студ. фил.), библіотекаремъ т. Володимира Барвѣньского (студ. правъ), скарбникомъ т. Марїана Левицкого (студ. правъ), контролоромъ т. Климъ Кульчицкого (студ. правъ), писаремъ т. Ярослава Грушкевича (студ. фил.), дальше до выдѣлу тт. Евгена Барвѣньского (студ. фил.), Осипа Иванова (студ. правъ), Стефана Кульчицкого (студ. правъ), Антона Юзичиньского (студ. правъ); ваступниками выдѣловыхъ выбрано тт. Пирѣжка, Петрика, Пшепюрского и Олесницкого.

Переглядъ политичный.

Палата послѣвъ приняла 133 голосами противъ 25 внесена комісіѣ бюджетовой о скороченѣмъ поступованю въ розправѣ бюджетовой.

На вчерашномъ засѣданю палаты послѣвъ ин-терпелювавъ пос. Гофманъ въ справѣ намѣренои мовы фабрикантѣвъ сѣрникѣвъ и домагавъ ся, чтобы правительство взяло въ монополь фабрикацію сѣрникѣвъ.

Въ Оломуду выбрано княземъ архіепіскопомъ канцлера тамошней капітулы о. дра Кона по другомъ голосованю. Другими кандидатами були о. гр. Потулицкїи и о. гр. Бельруптѣ. Выборъ оломудского епископа водбувае ся завсѣгды въ присутности министра, котрый посла давного звычайа достае 1000 дукатѣвъ золотомъ. Сямъ разомъ бувъ при выборѣ мин. дръ Гавчъ, котрый однакожь не принявъ згаданого дарунку, позаякъ та сума была публично выставлена зъ написею „дарунокъ для министра“. По церемонїи выбору водбувъ ся обѣдъ, подчасъ котрого стрѣляно зъ пушокъ.

Въ Кармо у Франціи, де недавно бувъ великій страйкъ гѣрникѣвъ, знайшовъ вчера касіеръ гѣрничого товариства, въ домѣ, де мѣстятъ ся бюро того товариства велику бомбу. Вѣнь закликавъ заразъ агента полиційного, а той разомъ зъ вознымъ занѣсъ бомбу до комісаріату. Коли тамъ они оба а водтакъ ще инспекторъ сторожи и секретаръ комісаріату оглядали ту бомбу, выбухла она и на мѣсци убила всѣхъ чотирохъ такъ, що зъ нихъ позстала лишь безформна маса тѣла, а два поверхи будынку, въ котромъ мѣстятъ ся комісаріатъ, розѣрвало зовеѣмъ. Другого инспектора сторожи покалѣчило смертельно и вѣнь вчера вечеромъ померъ. Справа ся была вчера предметомъ ин-терпелляціи въ парламентѣ французскѣмъ а министръ Любе заявивъ, що правительство буде поступати зъ цѣлою безвзлядностію супротивъ виновникѣвъ сего варварского дѣла.

Новинки.

Львѣвъ дня 9 падолиста.

— Погорѣльцямъ громады Ропчачѣ, удѣливъ 6. Вел. Цѣсаръ 300 зр. вапомоги.

— Именована. П. Намѣстникъ именовавъ Климъ Дишиньского въ Печевѣннїи лѣсничимъ у Гривяѣвъ

Вкѣнци замерла въ насъ душа. Духъ станувъ напротивъ насъ, за пропасію, зачорнѣвъ, якъ гора и засмѣявъ ся якъ сичъ, а его лѣхтарня упала намъ на голову. Товариш мой страшнымъ голосомъ ставъ просити о помиловане, а я мовчавъ... Думаю собѣ: шо буде, то буде!...

Наразъ духъ урвавъ, мовъ кусень хлѣба, водъ скалы сотнаровнїи камѣнь и дунувъ на него. Камѣнь горѣвъ, якъ снѣгъ, а вѣнь поднѣсъ его и кинувъ. Шо дальше було, я вже не тямлю. Товаришъ, шо спавъ, найшовъ мене безъ чутя, зѣ страшною раною въ головѣ; а тамтого другого нѣкто не воднайшовъ... пещъ безъ слѣду, мовъ у землю запавъ ся...

Павло замовкъ и понуривъ очи надъ сѣткою.

Всѣ мовчали хвилину зѣ страху. Маринка затрептѣла и оглянула ся тревожно по кутахъ.

— Якъ ту темно! — шепнула она. — Доложьтъ дровъ до кухнѣ! Такъ страшно!

— Нема дровъ! — водповѣвъ Альханъ, протягаючи ся лѣниво.

— Я нарубаю заразъ! — сказавъ Павло и вставъ.

— Не йдѣтъ, не йдѣтъ! — просила она. Однакъ вѣнь здвигнувъ плечима, взявъ сокиру и выйшовъ.

— Не водходѣтъ! Тамъ у хатѣ безъ васъ страшно! — сказала, дрожащи водъ страху, и скопила его за руку.

Вѣнь оглянувъ ся здивовано.

— Таже Альханъ оставъ ся!

— Етъ, шо менѣ Альханъ! — водповѣла байдужно.

— Вѣнь усѣмъ для васъ.

— Вы якъ кретъ слѣпїи, шо менѣ все Альханомъ допѣкаете. Вертайте до комнаты, бо менѣ безъ васъ дуже страшно! — додала, и подивилась на него дивно.

Мимо сумраку тї чарѣвнїи очи горѣли, якъ вуглики, ажъ зѣръ болѣвъ у того, шо на нихъ дививъ ся. Въ-друге напавъ его непонятный страхъ, такъ, якъ тогды, коли першїи разъ побачивъ его въ блеску огню. Вѣнь водступивъ ся и понуривъ голову.

— Заразъ верну! — водповѣвъ невыразно. — Идѣтъ до хаты, тутъ зимно.

Юстинъ показавъ ся на порозѣ, шукаючи Павла. Въ двѣйку нарубали они вязанку смѣльныхъ трѣсокъ и вернули до хаты. Огонь розъяенивъ сумрачнїи куты, але дѣвчина не потѣшила ся. Она сидѣла хмарна, сумна, водсунула ся водъ Альхана и навѣтъ не глянула на Павла. Вѣнь не вважавъ на се, сѣвъ до работы и показувавъ идиѣтови, якъ мае стругати патыки.

— А другїи опиръ, то якїи бувъ? —

спытавъ коваль. — Може показавъ тобѣ скарбы?

— Нѣ, по скарбы я не ходивъ, — водповѣвъ парбокъ. — Другий разъ то було на граници минушого року лѣтомъ. Я служивъ при сторожи и вертавъ одного вечера зѣ стѣйки на квартиру самъ оденъ, зъ псомъ и стрѣльбою лише. Цѣлый день не фѣвъ я нѣчого; отже й волѣкъ ся помалу по страшныхъ пѣскахъ, берегомъ соснового бору. Надходжу до кладовища сѣльского коло дороги, а мѣсяць саме сходитъ та освѣчуе цѣлый свѣтъ. Менѣ не духи въ головѣ, спѣваю собѣ тихо та розглядаю ся на всѣ боки. Наразъ межи могилами щось ворухнуло ся. ворота заскрипѣли, мѣстокъ задуднѣвъ и на дорогу передъ мене выйшла дѣвчина.

— Ого водважна дѣвка! — думаю собѣ та дивлю ся на неѣ. Струнка, висока, въ снѣжно-бѣлой одежи, мае на головѣ вѣнецъ зъ барвѣнку и тысячѣ стяжокъ, мовъ до вѣнчаня, або... Щось мене ткнуло, та я розсмѣявъ ся и гнетъ сваволя прийшла менѣ до головы... давай здогагати еѣ!

— Дѣвчино! — кричу — а звѣдки ты? Може зъ заграницѣ? Пашпортъ маєшь? Чекай, най придивлю ся тобѣ.

Она иде дальше, мовъ бы еѣ вѣтеръ нѣсъ. Фуркотятъ стяжки у вѣнка. Бѣжу за нею, годѣ здѣгнати; ноги тонуть у пѣску, пѣтъ ажъ очи заливае, а она иде-иде. Злѣсть мене

— Испыты письменной кляуворови для учителей въ школахъ середнихъ въбудуться у Львовѣ дня 25 и 26 падолиста, а потѣмъ ровичнуть ся испыты устѣй. Рѣвночасно въбудуться испыты въ явѣ французского яко предмету надобоважкового.

— Презенты одержали оо.: Сев. Меттеля на Краковецѣ, декан. яворѣвского; Ом. Венгриянович на Борне, дек. бѣцкого и Ом. Давидович на Мисцону, декан. дунавлянского.

— Читальня въ Павловѣ устроена въ недѣлю дня 13 падолиста аматорску выставу театральну. Въдограна була Ив. Котляревского: „Наталка Полтавка“. Межи актарами водспѣвае мѣсцевый хоръ кѣлька пѣсень народныхъ. Чистый доходъ назначеный на читальню Павловску.

— Надвычайный загальний збори института „Руский Народный Домъ въ Коломыи“ въбудуться въ салы товариства „Родина“ (въ каменницѣ Т. Бѣлоуса) дня 18 падолиста с. р. о. годный 3 по полудни. Колибъ на тѣ збори не прибуло число членѣвъ, потрѣбно до комплекту, то скличе ся другы, надвычайный загальний збори до салы товариства „Родина“, на той самѣ день на годину 4 по полудни, въ току замѣткою, що рѣшена сего збору будуть правосильными, хотяи бы не явлено ся статутомъ приписане число членѣвъ. На порядку дневномъ: 1) Справочане председателя. 2) Приволене на замѣнну регуляцію граници грунту „Народного Дому“ въ касоку щадничю. 3) Приване потреби и платѣи урядника и слуги института. 4) Внесена членѣвъ.

— Нещасна пригода. Въ неосторожности понарада 12-лѣтна сестра Гитля Лаша у Львовѣ своего 2-лѣтного брата Симке кипяткомъ въ самовара такъ, що Симке померъ по кѣлькохъ дняхъ муки.

— Самоубійство. Передвечера повбавивъ себе жита канцеляристъ львовской дирекції полиціи Левъ Франкъ, маючий 38 лѣтъ. Вѣнь застрѣливъ ся.

— Въ перозваги напилла ся карболю жѣнка урядника велѣвичого въ Гаяхъ высшихъ и у великихъ мукаль померла. Замовлений лѣкарь приѣхавъ окремымъ доѣдомъ, але вже було запѣвно.

— Несподѣвана смерть. При ровобраню старог корчмы, палажачою до камеры въ Сташавѣ, упала стѣна на робѣтника Василя Бойка и забила его. Майстра, що провадивъ ровѣбрь коршмы, вѣвано передъ судъ.

— Огонь въвечеръ тѣми днями царовый тартакъ въ Тысцѣ коло Коростенка. Шкода выносить около 30.000 ар. Селяне, що мали при тартажу значный зарбокъ, найгорше при томъ вышли, бо не мають теперь де заробити.

— Немилосердный пасѣчникъ. Господаръ въ Плядихъ подъ Коломыею, Дмитро Дранчукъ, хотѣвъ продати пчолы, але нѣхто не давалъ ему тѣлько грошей, кѣлько вѣнь хотѣвъ. Тогда вѣнь поватыкавъ отворы въ уляхъ и всѣ пчолы выдусивъ дымомъ въ горѣючи сѣрки. Уже радше было подарувати кому тѣ робѣтницѣ, що нѣчого нѣкому не винны.

— Замѣтъ коршмы читальни. Въ недѣлю дня 6 падолиста обходила громада Морозовичѣ велике свято. Заходомъ войта п. Михаса и господара Гоблера купила

напада. Пустилъ я на неѣ пса — а вѣнь менѣ неразъ злодѣвъ за горло бравъ. Скорчивъ, понюхавъ и вернувъ наляканый.

А тутъ и кватѣра наша зачорнѣла оподалькѣ. Зачавъ я свистати на тревогу; выпали люди. Дѣвчина вернула ся въ иншу сторону, застогнала жалѣбно и щезла въ корчахъ. Ажъ тогда я пришовъ до памяти.

— Ага, — думаю собѣ — и зъ заграницѣ она и безъ пашпорту, тѣлько не такихъ пильнуемо мы, сторожѣ граничный та вояки!

— Чогожь она йшла? — шепнула Маринка, коли Павло замовкъ и взявъ ся до сѣтки.

— Чого? — въдповѣвъ помалу и сумно — може до кого на тую сторону, до своего милото. Може понесла ему смерть... она, лѣбка!

— А нехай еѣ бѣсъ возьме разомъ зъ смертню! — закъвавъ ковалъ.

Стара Парашка звинула нитку на палець и мотаючи еѣ, усмѣхнула ся та махнула легко головою.

— Що вы думаете, Парашко? — спытала еѣ Маринка.

— Моя зазулько, я собѣ думаю: Хлопецъ нашъ казавъ казку зъ чужихъ гѣръ, зъ далекихъ сторѣнь, а тутъ отъ за стѣною лежить наше озеро... зъ какою на дѣ! Чи вы, Павле, що любите шукати дива, не дивили еѣ нѣколи въ тую воду?

— Дививъ ся, Парашко, и неразъ.

громада коршму въ огородахъ въдѣ Ефроима Салеса, побудовала на томъ мѣсци громадскій будынокъ, и помѣстила тамъ читальню и громадску крамницю, въ котрой доходъ назначеный еѣ на удержане школы. Въ недѣлю въдбуло ся посвячене того дому. На се свято прибуло много околичныхъ селянъ и дехто въ интелігенціи. По богослуженю удала ся процесія до громадского дому. Тутъ по посвяченю будынку въдбули ся першы загальны збори читальни. Мѣсцевый парохъ о. Воберскій высказавъ передовсѣмъ свою радость въ того, що громадане повбавили вартѣсть просвѣты, старають ся користати въ неи такожь на поля экономичныи. При томъ захотѣвъ всѣхъ до цѣрой совѣстной працѣ и до вытравлости въ томъ благородномъ дѣлѣ. По сѣй промовѣ выбрано выдѣль, котрый буде управляти дѣлами читальни и крамницѣ. По зборахъ въдбувъ ся концертъ, на котромъ спѣвали и декламували выключно мѣсцевы селяне.

— Намѣрене самоубійство. Гр. Иванъ Красицкій, членъ Палаты панѣвъ, превесъ надвѣражочою рады велѣвичѣ черновецко-яскою, хотѣвъ вчера у Вѣдни повбалити себе жита. Вчера по полудни выйшовъ зъ своеѣ палаты у Вѣдни, пѣповъ до сѣней сусѣдного дому, вынявъ въ кишени бритву и подрѣзавъ собѣ горло въдѣ уха до уха. Якась дѣвчина вертала зъ школы и побачила его. Закликала полиціанъ и людей, а тѣ удѣлили першою помочи тяжко раненому, закровляеному графови. Охотничя сторожа ратункова перенесла графа до его мешканя. Рана тяжка, але не грѣвна. Однѣ кажуть, що причиною того намѣреного самоубійства була недуга жѣнки, а другы, що виною було тутъ его лихе положене материально. Жѣнка его въ донькою була тогда на проходѣ. Якъ вернула домѣвъ и довѣдала ся о выпадку, графиня тяжко змѣлѣла.

— Богатый жebraкъ. Въ Авиніонѣ померъ сѣми днями жebraкъ Марселень, котрый кѣлькадесятъ лѣтъ живъ въ милостивѣ. По похоронѣ найдено въ его лахахъ 500 тысячѣвъ франковъ, а коло нихъ завѣщане, въ котромъ тѣ грошѣ назначивъ на мѣсцевы вклады добродѣиы. Добре, що хочъ знавъ, якъ ужати тѣ грошѣ.

— Сторожа при гробѣ матери. Въ Хинѣ еѣтъ свѣтъ, що якъ мати помере, то оденъ сынъ еѣ три роки стереже могилу еѣ. Недавно въ Кикингинке въдбула ся така сторожа. Свойки занесли около 16 сотнарѣвъ рижу и поставили по черѣи принести поживу для сына, що принявъ ся стережи могилу матери; кромѣ того выставили ему колибу зъ дощокъ при могилѣ и нанесли ему соломы. После мѣсцевого свѣтъу сынъ черевъ три роки не повиненъ мыти ся анѣ вмѣняти одежѣ и не вѣльно ему выходити въ колибу. Коли въдбуде такую трилѣтню службу, то люде дуже поважаютъ его. На стрѣчу его выходить тогда святочно урядники, дають ему окрему водзнаку, роблятъ его священникомъ, або дають ему якусь иашу, дуже добру посаду.

— Вѣдъ п. Л. Бука одержали мы слѣдуюче писмо въ просьбою о умѣщенѣ: Подаю до вѣдомости всѣхъ Вѣч. урядѣвъ парохіальныхъ, ч. урядѣвъ громадскихъ и всея рускои Публики жовковского округа, що Дирекція „Днѣстра“ именовала мене своимъ агентомъ на жовковской округѣ и що я въдѣ 15 жовтня 1892 зачавъ свое

— А щезъ вы думали, коли дивили ся.

— Що я думавъ! — повторивъ Жужель понуро — я думавъ, що тамъ на двѣ лежить золота доля...

Докончивъ тѣ слова шепотомъ и понуривъ голову внеохоченый.

— Що можна про воду думати? — повѣхнувъ Альханъ — хѣба що рыбы въ нѣи живутъ и раки, а тоити ся мокро и зимно.

— Такъ, такъ, пане ковалю, не побачите вы нѣчого больше, якъ и не побачите нѣколи своего уха. Вамъ дива всѣлякы не ходять по головѣ, якъ отъ нашому Павлови. Не покаже вамъ своего дна и тайны наше озеро и опиръ въ очи не загляне. Вы иншій чоловікъ. А Павло згадавъ казку зъ глубѣни; до него казало озеро.

— Яку казку? — спытавъ Жужель.

— Отъ казку, сѣру, довгу, якъ тая нитка лѣйна. Хтось еѣ выпрявъ давно-давно зъ правды чи зъ думки и пѣшла собѣ зъ поколѣня въ поколѣне, ажъ дотеперь. Казки не бере нѣ огонь, нѣ вода, нѣ лѣта. Она сотворена зъ людьми и зъ людьми згине на послѣднихъ вечерницяхъ.

— Скажѣтъ намъ казку! — стала просити Маринка.

— Скажѣтъ! — додавъ Павло.

(Дальше буде.)

урядоване. Всѣ хотячи асекуроватисъ зволять удати ся устно або письмено впрѣсть до мене; а коли въ якомъ селѣ збере ся больше охочихъ, то я вриѣду на мѣсци и на мѣсци помѣрю ихъ будынки и спышу въ ними ввесея. Зъ поважанемъ: Левъ Буракъ, членъ магистрату жовковского, мѣстопредѣтель винницко читальни и агентъ „Днѣстра“ въ Винникахъ при Жовкѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдѣнь, 9 падолиста. Fremdenblatt доноситъ, що российскій наслѣдникъ престола вертаючи зъ Атинъ черезъ Вѣдѣнь прибуде тамъ дня 12 с. м. и задержитъ ся, чтобы зрѣбити визиту на цѣсарскомъ Дворѣ. — Вѣсть, яку розпустила Daily Chronicle, будѣто бы вѣдѣньскій кабинетъ подавъ пѣвурядоу папѣ до вѣдомости вмѣстѣ австро-италиянскою умовы союзной, и будѣто бы въ однѣмъ артикулѣ той умовы мѣстила ся постанова, що Австро-угорщина обовязуе ся при нагодѣ довести до порозумѣня межѣ Италиєю а Ватиканомъ, еѣтъ якъ въ цѣлости такъ и подрѣбно зовсѣмъ безосновна.

Будапештъ, 9 падолиста. Pest. Lloyd потверджуе, що корона приняла дѣмисію угорского кабинету и повѣрила ему поки що дальше ведене дѣлъ. Що теперь дальше робити, не внають навѣтъ найлѣпше поинформованый круги. Сапарій мавъ дати ся почути передъ своими приятелями, що не подоиме ся мѣсцѣ утвореня нобого кабинету.

Римъ 9 падолиста. Звѣстий вже 503 результаты выборовъ; выбрано 325 кандидатѣвъ правительственныхъ, 101 оппозиционныхъ, 16 выборовъ ще нерѣшенъ, а въ 61 округахъ въдбудуться тѣснѣишы выборы.

Парижъ 9 падолиста. Посолъ Шиме интѣрелювавъ въ палатѣ послѣвъ въ справѣ Тонкинѣ. Жаме въдповѣвъ, що сѣми днями наспѣли зъ Тонкинѣ добры вѣсти, а всѣ песимистичны вѣсти суть зовсѣмъ не оправданы.

Атины 9 падолиста. Российскій наслѣдникъ престола въдѣхавъ насампередъ до Барѣ, а въдтакъ поѣде до Вѣдни, де зрѣбитъ визиту членамъ цѣсарской родины. — Въдповѣдъ, яку одержала Греція въдъ другихъ державъ въ справѣ спадщины Цапы, зробила тутъ таке вражѣне, що сей крокъ Греціи повѣстане безъ практичныхъ наслѣдкѣвъ, хѣба що й Румунія зажадала бы посередництва другихъ державъ, котры на жадане лишь одной стороны не хотять мѣшати ся до сѣи справы.

Курсъ львовскій

зъ дня 8 падолиста 1892.		платять жадають	
І. Анцимъ за штуку.		ар. кр.	ар. кр.
Банку гѣл. гал. по 200 ар.	336 —	340 —	
Банку кред. гал. по 200 ар.	— —	215 —	
2. Листы заставны за 100 зр.			
Банку гѣл. 5% лѣос. въ 40 лѣт.	100 85	101 55	
" " 5% вылѣос. въ 10% прѣм.	107 60	108 30	
" " 4 1/2% лѣос. въ 50 лѣт.	98 15	98 85	
Банку краев. 4 1/2% лѣос. въ 51 лѣт.	98 50	99 20	
Тов. кред. 4% I емис.	96 —	96 70	
" " 4% лѣос. въ 41 1/2 лѣт.	94 70	95 40	
" " 4 1/2% лѣос. въ 52 лѣт.	99 60	100 60	
" " вѣмск. 4% лѣос. въ 56 лѣт.	94 —	94 70	
3. Листы довжны за 100 зл.			
Гал. Зав. кред. сѣл. въ лѣкв. (6% 3%)	— —	— —	
Гал. фонд. прои. 4%	52 50	55 50	
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лѣкв.	50 —	— —	
4. Облігѣ за 100 зр.			
Индѣмнѣ. гал. 5%	104 80	105 50	
Гал. фонд. прои. 4%	94 50	95 20	
Облігѣ комун. Банку кр. 5% I емис.	— —	— —	
" " " 5% II " "	101 —	101 70	
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	103 50	— —	
" " " 1883 по 4 1/2%	97 70	98 40	
" " " 1891 по 4%	91 50	92 20	
5. Лѣосы.			
Мѣста Кракова	23 24	24 —	
" Станіславова	31 —	— —	
Лѣосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.)	— —	— —	
по 10 зр.	16 80	17 10	
Лѣосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.)	— —	— —	
по 5 зр.	— —	— —	
6. Монеты.			
Дукатъ цѣсарскій	5 66	5 76	
Рубель паперовый	1 14	1 20.	
100 марокъ нѣмецкихъ	58 60	59 —	

За редакцію въдповѣдае Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКОВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,
улиця Бароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневниковъ“ буде приймати, виключно, вѣдъ Нового року предплату мѣцеву.

Инсераты („оповѣщення приватнѣ“) якъ для „Народной Часописи“ такъ такожъ для „Газеты Львовской“ вѣдъ теперъ буде приймати лишъ горѣ назване „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона.

„ДНѢСТЕРЪ“

Товариство взаимныхъ обезпечень
у Львовѣ

засноване на підставѣ концесіи Высокого ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 9 грудия 1891 ч. 22731, розпочало свою дѣяльність дня 15 н. ст. вересня с. р.

„ДНѢСТЕРЪ“, опертый на засадѣ взаимности своихъ членовъ, обезпечаетъ всяке майно движиме и недвижиме противъ шкодъ огневыхъ пѣдъ найприступнѣйшими условіями и почислюе можливо найнижшій преміи.

Всякі шкгоды ливдуютъ ся и выплачуютъ ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА“ выноситъ наразѣ 50.000 зр.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключеніи зъ першими Товариствами контракураційными, подають „ДНѢСТРОВИ“ можавѣ обезпечувати якъ найбільшій сумы.

Друки якъ и великі поясненія подають Агенты, установленіи у всѣхъ мѣстахъ и большихъ селахъ якъ и

Дирекція „Днѣстра“

у Львовѣ, улиця Театральна число 8.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побольшити его объемъ а то такъ що до формату якъ и що до змісту нашой часописи. Въ рамкахъ дотепрѣшнихъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ финансовіи и господарскіи обявы обширно и предметво. Всежь при томъ можемо числити, що въ новій своій формѣ нашъ збольшенный дневникъ знайде водкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладая побольшена обьому, высквѣсть предплаты вѣстав назмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти больше розповсюдженя.

== Число пробне даромъ. ==

Рѣчка предплата за 52 богатѣи змѣстою числа 1 зр.

Администрація: Wien 1. Wollnerstrasse 11

Цѣс. кор. упривілювана

Рафіперія спиритусу, фабрика руму,
ликерѣвъ и оцгу

ЮЛІА МІКОЛЯША у Львовѣ

поручаетъ

ратафію и овочѣвку несолоджену
зъ найлѣпшихъ овочѣвъ.

Складъ для мѣста Львова

при улици Коперника ч. 9.

Новѣ!
Безъ конкуренціи!

Петраша правдиве франц. каучу-
кове смазливо ясне адо торие,
естъ вѣдлогнѣйшій и найлучшій
средствомъ на обуви, ремѣвѣ,
утиркахъ, половахъ, шкѣрній наурѣ-
вала, сѣбѣ и т. д. створюе черевъ
помазанне неурозумимыми,
железными и тиромълыми. Знамените
смазливо на попыта. Въ больша-
ныхъ купкахъ по 25, 50, 90 и 160
здр. за послѣднѣйшого.
Заказаня до 5 здр. и вѣсто
франко.
ANT. PETRAS, Дрогоурицъ, тем.
тех. либориторіюмъ въ Ческѣмъ
Бродѣ.
Перезаказаняе въ ц. к. тем
тех. стация досѣдѣвой ц. к. Міні-
стерства просѣвѣ для агромыслу
шкѣрѣ въ Вѣднѣ, послѣ гадки въ
11 жоунѣ 1892, вѣстало що до
складу своего уванѣ за найлѣпше
и вѣдлогнѣйшій до смазванн
всякого обуви и ремѣвѣ. 101

Чоколяда десерова.

Найбольша фабрика на свѣтъ — денна продажъ 50.000 к
Подроблюванѣ забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ това-
ровъ кольбоніальныхъ, по дрогеріяхъ и склепахъ зъ ла-
кѣтками такъожъ по цукорняхъ.

Антикварска оферта.

«**МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ**»
4 (найновѣйше) выданѣ

16 елигантныхъ томѣвъ оправленыхъ въ полотно, якѣ
новіи, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.